

stojno. Možakar se trudi in peha še celo po noči — kliče iz spanja posestnike in posestnice ter jim govori na srce, kakor cigan bolanemu konju, da se podpišejo za Samostojno. Da ujamemo vsaj nekaj podpisov, se ne ustraši nobenega še tako podlega sredstva, kot duhovniki so krivi svetovne vojne, duhovniki so krivi draginje in še več drugih sličnih budalosti. Neki ženi je celo pripovedoval, da so duhovniki krivi, da je bila lanska letina tako slaba in da je pri nas tako hudo razsajala živinska kužna bolezen parkljevka in sliovka! Vsa znamenja kažejo, da bi možakar silno rad postal župan ali celo poslanec, toda ob volitvah mu bo sraka na vrbi zapela: In koj se oglasi jih stor: Zaje nam županil ne bo!

Rečica v Savinjski dolini. Prestavljen je bil desedani naš g. kaplan Franc Hohnjec. Blagonosno je deloval v naši fari čez sedem let. Hvaležnega srca mu kličemo: Hvala lepa za trud! Bog blagoslovi Vaše delo tudi v šmarni župniji! — Rečica je prav gotovo že čisto rdeča, bi mislil, kdor bere „duhovite“ članke v „Ljudskem Glasu.“ Poznamo pridnega dopisnika. Vsak pošten Rečičan se s studom obrne od njega. — Gdč. učiteljici M. svetujemo, naj se briga za šolo, ne pa za liberalno politiko, saj je zavoljo šole tukaj in za njo plačana. — Požarna bramba je priredila na pustno nedeljo veselico. V imenu požarne brambe je pozdravil navzoče poštar (1) Havliček, seveda svetel naprednjak, v taki obliki, da so pošteni Rečičani razžaljeni zapustili dvorano. A to ni glavno! Glavno je to, da je morala požarna bramba dati polovico čistega dobička odličnim igralcem. Ali boste letos kupili tudi take knjige in oder, kot z lanskim čistim dobičkom od igre? — V naši dve občini prihaja nekaj liberalnih časopisov. Rečičani še imamo toliko značajnosti, da bomo te cunje v blato pomandrali in jih nazaj poslali. Mi smo naročeni in hočemo tudi ostati samo na odločno katoliške liste. — Letošnja zima je v naši dolini jako mila. Mi bi si seveda želeli snega, da bi lahko „flose“ vezali, naš glavni denarni dohodek. — Umrla je blaga mati Jeraj, po domače: Felicjan. S svetniško potrpežljivostjo je prenašala hudo bolezen. Bila je splošno priljubljena in spoštovana. Dal Bog veliko tako blagih src! — Vojna je podrla leseno ograjo krog šolskega in farovškega vrta. Mir jo naj zopet postavi. — Rečički Amerikanci se vračajo: nekateri obloženi z dolarji, drugi brez njih in bolečavi. Povsod dobro, doma najbolje! — Veliko goriških beguncov odhaja v domovino. Ohranite nas v dobrem spominu in ne pozabite v novi domovini, da smo si bratje Slovenci!

Celje. Ko je prišel nek Orel z nabiralno polo za orlovski sklad h. g. Ropasu, izdeljevalcu glasovirjev, ga ta zelo „vrijazno“ odslavi, rekoč: „Za čuke in čukarijo nimam denarja“. Ako rabijo olikani ljudje tako lepe izraze, kako naj zahtevamo potem od cestnih pobalnikov, naj se vedejo dostojno.

St. Jur ob juž. železnici. Gledališka predstava „Domen“, katero je uprizorila okoliška požarna bramba, je sijajno uspela. Občinstva mnogo, uspeh krasen. Vsem igralcem hvala!

Laški okraj. Samostojneži agitirajo med našim ljudstvom, češ, pri „Samostojni“ ni doktorjev, oziroma drugih ljudi, marveč le kmetje. Tudi Urlep iz Sentjurja in Smid iz Jurklostra sta hotela nas kmete s tem prepričati. Vprašamo pa vas gospodje „Samostojneži“, ali je trgovec Dergan v Laškem, kateri je delil plakate, češ naj jih nabijejo za šod Samostojne tudi kmet? Ali je gospod advokat dr. Roš, kateri nas nagovarja za pristop v Samostojno, kmet? Gospod Urlep, vi ste gotovo mož beseda; posestvo ste obljubili in 10.000 (reci deset tisoč) kron povrh njemu, ki vam dokaže, da so pri vaši stranki doktorji zraven. Evo vam otkaza. Gospodje Samostojneži, vi trdite, da ni naša stranka nič storila za kmeta. Vprašamo vas, kdo je rešil nas kmete denarnega oteruštva. Kdo je ustanavljal razne posojilnice in hranilnice. Starejši možje v našem kraju se še spominjajo raznih denarnih oteruhov; tako n. pr. je bilo ime Z. marsikateremu kmetu našega okraja znano. Tudi v St. Lesartu nad Laškem vedo marsikaj povedati o visokih obrestih, katere je nekdo jemal. Danes seveda takim močtem po zaslugi naše stranke ne gre pšenica v klasje. Toliko za danes, drugi več.

Sv. Miklavž nad Laškim. Pri nas je razpisano mesto učitelja na enorazrednici. Zapustil nas je g. učitelj, za katerim Smiklavščani ne bomo pretakali več solz. Namesto pozdrava: „Hvaljen bodi Kristus!“ in molitve pred in po uku je hotel šolarje navaditi italijanskih nelepih besed, ki dišijo po kletvicah. Naše krščansko ljudstvo mora krepko stati na straži zoper vse poizkuse in načrte, s katerim hočejo škodovati krščanskemu mišljenju razni brezverci našega dobrega ljudstva.

Sv. Lenart nad Laškim. Na gostiji Jan. Frece iz Zigona in Marije Lapornik iz Gore so darovali gostje za volilni sklad Slovenske Kmetijske Zveze 32 K. Darovalcem lepa hvala! Novoporočencema pa želimo obilo sreče!

Sv. Rupert nad Laškim. Pri nas je postalo politično življenje zelo živahno, za kar skrbe samostojneži v zvezi z rdečkarji, ki delajo z vso vneto, da bi zlezli na površje. Da bi se pa priprostemu ljudstvu vsaj nekoliko prikupili, so začeli v svoji domišljavi kot velmože pesnikovati. Prvi tak pesniški umotvor je že izšel in sicer pod naslovom „Sentlenartski klerikaleci“, ki je zagledal beli dan v ljubljanskem „Ljudskem Glasu.“ Da bo pa znala javnost primerno oceniti ta pesniški umotvor, je potrebno, da se malo seznanimo z zgodovino moža, ki je tako slovesno pesnik naš rojak. Naredil se je v najbolj zapuščenih vaseh

v Leščah. Svoje študije je dovršil na Sentlenartski ljudski šoli, vsled česar tudi tako duhovito opeva krasoto Sentlenarta. Ker pa za latinske šole ni kazal nobene nadarjenosti, mu je kupil njegov oče staro in obrabljeno harmoniko in mož je postal muzikant. V svoji mladeniški dobi je bil tudi dober divji lovec na dvonežne srne, v moški dobi je pa lovil po tratah in livadah čaplje, čeprav je pri tem poslu butnil ob 6. bčžo zapoved. Ker mu pa vsi ti posli niso prinesli nobene slave, se je ob rojstvu Samostojne vrge na njeno stran kot najzvestejši oproda. Toda temu možakarju ter tudi njegovemu tukajšnjemu zvestemu prijatelju in poveljniku rdečkarjev Obrsi pa bodi povedano: „Mi stojimo trdno in vaši pesniški umotvori nas ne bodo spreobrnil!“

Henina pri Jurklostru. Nemila smrt nam je ugrabila nenadoma pridno dekle Marico Gračnar. Bila je v najlepših in nadejnih letih. Pridna in skrbna ter vnetja za vsako izobraževalno delo, se je morala vendar tudi vdati njej, ki nikomur ne prizanesa. Spavaj, naša draga Micika, ter se smehljaj tam doli iz višav na nas tako sladko, kakor je bila tvoja navada, ko si se bila med nami! Ohranimo ti blag spomin!

Dramlje. Dne 8. t. m. so priredili tukajšnji fantje in dekleta v poslopju nove šole igro „Nemški ne znajo“ in alegorijo „Morje plaka“ pod vodstvom učitelja Tone Seliškarja v prid ubogim šolskim otrokom. Igra je uspela na splošno zadovoljnost občinstva in je bilo čistega dobička okoli 400 K.

Zetale. V taboru naših političnih nasprotnikov se nahaja prav pisana družba, koje člani in častni člani so kot verižniki uzmoviči itd., študirali v raznih „kloštrih“ z majhnimi in z železnim omrežjem zakritimi okenci. Eden teh nebodigatreba je ravnokar prilezel iz „lūkne“ iz Ptuj, eden je pa šel v „jednak“ „kloster“ v Rogatec, zopet drugi je pa komaj utekel slični usodi. Pri pridigi ali pri maši teh ljudi nikdar ne vidiš, pač pa jih najdeš tam, kjer je treba delati zgago med našim krščanskim poštenim slovenskim ljudstvom. Vsa čast gospej Berlig in g. Svenšču, da v svojih gostilnah nimata prostorov za politične zgagarije te pisane družbe!

Cadram. Meseca januarja je zgorela hiša Mar. Trunkl. Čeravno je Oplotnica komaj četrt ure oddaljena, ni bilo nobenega gasit. Dotični ljudje se s politiko ukvarjajo, so demokrati in socialni demokrati in so letali od hiše do hiše in nagovarjali ljudi, da naj volijo njihove pristaše. Mi kmetje se držimo te stare pesmi: Duše krščanske, le se potrudimo, zatega časa pred volitvijo nikar ne zamudimo!

Dobova pri Brežicah. V naši župniji vladajo prave boljševiške razmere. Pri tem pa ne mislimo samo na to, kako so se lanske leto vprli naši fantje vojaškemu pozivu, kako so postavili mlaj z rdečo zastavo, ampak še nekaj bolj žalostnega nam sili pero v roke. To so števili poboji in umori v naši župniji. V celem Posavju se ni izvršilo od konca vojne do danes veliko pobojev in umorov kakor v Dobovi. Dne 8. februarja t. l. je bil zopet poboj v gostilni Drugovč. Pri tem poboju je našel smrt mlad fant Morilno orožje pri tem pobojih sta razven noža puška in revolver. Pri teh krvavih izgrelih je najžalostnejše, da se teh morij vdeležujejo 18, 20 letni fantje. Pa kje tiči vzrok temu žalostnemu pojavu? Urek iz Globokega obeta nebesa onim krajem, kjer duhovščina politično nič ne dela, se omejuje samo na cerkev. A teh Urekovih nebes pri nas zastonj pričakujemo. Zato je Urek dolžan, da nam pokaže v dejanju, da njegovo gobeždanje ni prazno. Pa mi vemo, da Urek s svoje hujškarije ne bo popoblaš naše mladine. Zato se strinimo v vrste mi krščanski možje, ki nam je pri sreč blagor naše mladine in dobro ime naše tace. Ker je naših žalostnih razmer krivo tudi glavarstvo v Brežicah, zato pozivamo g. Koropca, da naj da pobrati po Dobovi vse revolverje, naj pobere orožne liste, in da naj zapre vse gostilne ob nedeljah in praznikih že ob 3. uri popoldne. G. Koropce sicer nima časa, da bi čuval red v glavarstvu, ker smatra druge reči za bolj važne. Vodi preiskave po zalogaš neljubih mu trgovcev. Ima posvetovanja z Urekom, generalom samostojnežev, podpira Samostojno Kmetijsko stranko itd. Toda g. Koropce, skrbite raje za to, kar je vaša uradna dolžnost in napravite pri nas red, da ne bodo vladale v Dobovi albanske razmere.

Globoko pri Brežicah. Nevarnost prali našemu g. Ureku. „Kmetijski list“ z dne 15. januarja 1920 je prinesel plamenč poziv na vse samostojneže, v katerem rofi vse svoje pristaše, naj opustijo hujškarijo proti duhovščini. Nepokornežem grozi ta poziv, da jih bo stranka izključila iz svoje srede. Pa ta postava ni nič vplivala na našega Ureka. On še vedno hodi po svojih skodih s farško metljo za klubom in udriha po farjih, ki se vedno silijo v politiko. Ker mislimo, da bo Kmetijski list mož beseda, zato preči našemu Ureku nevarnost, da ga izbačeno samostojni. Pa kaj ne, g. Urek, kolikokrat ste Vi že kaj gobeždali in se širokoustili, pa v svojem samostojnem sreč ste drugače mislili? — Kmet iz Globokega.

Brežice ob Savi. Kakor skoraj povsod, tako je tudi pri nas izobraževalno delo in društveno življenje med vojsko počivalo. A sedaj, ko so nastopili kolikor toliko mirni časi, ne smemo več lenariti, nadaljevati moramo lepo izobraževalno delo, kakor ga je zamislil naš nepozabni Krek. V ta namen se je tukaj osnoval telovadni odsek Orel, ki zbira okrog sebe vse dobro misleče in po pravi izobrazbi hrepeneče mladence. Lepo število nas je že, a da bo naše število še večje, vabimo v naš krog vse tiste, ki jim je resnična izobrazba srca in razuma več vredna, kakor nepremišljeno tratenje časa z posedanjem in pohajkovanjem po gostilnah. Kakor hitro bodo končane vse priprave, začnemo tudi s telovadbo. Fantje, le koraj-

žne v naš krog! Kdor še omahuje, naj se bž odloči, čimprej pristopi, temveč koristi bo imel. Starši, le dovolite svojim sinovom, da pristopijo k Orlu, da, delajte jim veselje in prigovarjajte jim, saj si bodo v tem društvu pridobili veliko dobrega in koristnega za celo življenje.

Iz Brežic ob Savi. Tukajšno glavarstvo že dalje časa uraduje samo od 8. do 12. ure in od 1. do 2. ure popoldne. Čas uradovanja je baje skrajno naše glavarstvo zaradi pomanjkanja luči in premoga. Ker je obseg našega glavarstva velik, je jasno, kako hitro deluje naše glavarstvo vsled skrajnega uradnih ur. Zato pa pozivamo merodajne kroge, da preskrbijo našemu okrajnemu glavarstvu premoga, da bodo uradniki uradovali dopoldne in popoldne in da se bodo raje držali svojih uradnih prostorov. Zakaj dosedaj se je mnogokrat pripetilo, da si do petkrat zastoj iskal tega ali onega gospoda. Teh vrst nismo zapisali zaradi strankarstva, ampak kot pristaši Kmetijske zveze, stranke reda in dela, hočemo imeti red in dele tudi pri naših demokratih.

Rajhenburg ob Savi. Na gostiji Rob. Sotošek in Angele Skoberne se je nabralo za rajhenburskega Orla 130 K. Prisrčna hvala vsem vrlim darovalcem. Novoporočencema pa daj ljubi Bog obilo sreče in blagoslova!

Razgled po svetu.

Izgube in škoda svetovne vojne. Po ameriških poročilih znaša skupno število v vojni padlih, vsled ran in bolezni umrlih 9.998.711 ljudi. Gospodarsko škodo, povzročeno vsled te smrti, cenijo pa na 33.551.276.280 dolarjev. Škoda posameznih držav bi naj znašala: Rusija 8 milijard dolarjev. Nemčija 6 milijard 750 milijonov, Francija 4 milijarde 800 milijonov, Anglija 3 milijarde 500 milijonov, Italija 2 milijardi 384 milijonov, Srbija 1 milijardo 500 milijonov, Turčija 1 milijardo, Amerika 500 milijonov, Belgija 300 milijonov, Bolgarija 200 milijonov, Grška 75 milijonov. Potopljene ladje znašajo vrednost 6 milijard 800 milijonov.

Papež je poslal praškemu nadškofu dr. Kordaču 200.000 lir s prošnjo, naj razdeli ta denar med uboge češke otroke.

Krščansko učiteljstvo srednjih šol. Dne 24. januarja 1920 je bilo na Dunaju ustanovno zborovanje „Zveze krščanskih nemških srednješolskih profesorjev“. Zveza je imela takoj ob ustanovitvi nad 200 članov iz celotne republike. Združenje se je deseglo v zavesti, kako važno in potrebno je, da se strnejo vsi učitelji srednjih šol, ki stojijo na temelju krščansko-narodnih kulturnih idealov, da morejo kot verni in resni možje v svojem vzvišenem poklicu dati svojem ljudstvu to, kar je najboljšo. Novo društvo ima točasnno že 250 članov.

Bolgarska proti boljševikom. Bolgarska vlada je nastopila z vso silo proti boljševikom, ki imajo največ pristašev med železničarji. V Sofiji je bilo aretiranih 230, v Plovdivu 350 in v Plevni 300 železničarjev. Kakor je vlada dognala, so nameravali bolgarski boljševiki državni preobrat v letu 1920 z uvedbo diktature proletarijata.

Prireditve.

Vransko. Katoliško slovensko izobraževalno društvo na Vranskem ima v nedeljo, dne 29. februarja t. l., svoj redni občni zbor, katerega naj se člani udeležijo polnoš evlino!

Soštanj. V nedeljo, dne 22. t. m., ob 3. uri popoldne priredi Čitalnica v hotelu „Jugoslavija“ petdejanjsko šaloigro „Zmešnjava nad zmešnjavo.“ Pričakuje se obilne udeležbe!

Zalec. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Zalcu ima v nedeljo, dne 29. t. m., popoldne po večernicah, svoj letni občni zbor v društvenih lokalih po običajnem dnevnem redu.

Središče. Slovensko katoliško izobraževalno društvo ima v nedeljo, dne 29. t. m., ob treh pop. v društvenem domu svoj redni letni občni zbor, na katerega so vabljeni tudi nečlani. Pridite!

Slivnica pri Celju. Bralno društvo ima v nedeljo, dne 29. t. m. svoj občni zbor v navadnih lokalih.

Najlepše knjige za sv. poštni čas. 1. „Marija, Zalestna mati.“ Spisal dr. Josip Hohnjec, profesor v Mariboru. Ta knjiga je primerna za vsakogar, zlasti za krščanske mladenke in matere, da je čitajo in premišljujejo vsak dan, posebno pa ob petkih v postu. Mirno lahko trdimo, da je enako dobrih knjig, kakor ta, le malo med ljudmi. Dobi se pa v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, in stane s poštnino vred 7 K. Krščanske mladenke in krščanske matere, sežite po tej izborni knjigi! — 2. „Na Kalvarijo!“ Spisal Fr. Segula. Založila tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Stane s poštnino vred 7 K. Ta knjiga obsega 39 krasnih križevih potov za razne razmere človeškega življenja. V njej najde tolažbo: mož, žena, mladenec in mladenka, zato jo vsem stancem najtopljeje priporočamo; Naredi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.